

Informatiebijeenkomst geurgebiedsvisie en geurverordening

Elst, commissiekamer, donderdag 20 september 2018, 10:00 – 12:00 uur

Aanwezig:

De heer van Baal, wethouder

De heer Ullenbroeck, opsteller beleidsvisie

De heer Gloudemans, beleidsmedewerker

De heer Coenrady, indiener zienswijze

De heer van Middendorp, indiener zienswijze

De heer en mevrouw Scholten, indieners zienswijze

De heer van 't Erve, adviseur namens de heer en mevrouw Scholten

De heer Derksen, indiener zienswijze

Mevrouw de Swart, indienster zienswijze

De heer Mulder, raadslid, adviseur namens LTO, indiener zienswijze

De heer Holleman, adviseur namens LTO, indiener zienswijze

Wethouder van Baal houdt een inleidend praatje. Na een kort voorstelrondje legt de heer Ullenbroeck uit waarom er, in tegenstelling tot 2007 (inwerkingtreding wet), nu door het college wel gekozen is voor het opstellen van een geurgebiedsvisie met bijbehorende geurverordening. Vervolgens ligt hij de stukken die begin dit jaar ter inzage hebben gelegen inhoudelijk toe.

Vanwege meerdere, kleinere knelpunten is in de ontwerp-geurverordening die ter inzage is gelegd het voorstel opgenomen om de vaste afstanden voor veehouderijen met paarden en koeien te halveren. Van 100 meter naar 50 meter in de bebouwde kom en van 50 naar 25 meter in het buitengebied. Maar dan alleen voor veehouderijen tot maximaal 50 paarden of 200 koeien. Op basis van de ingebrachte zienswijzen stelt het college aan de raad voor om deze halvering van afstanden enkel te laten gelden voor de kleinere paarden- en rundveehouderijen. Tot maximaal 25 paarden of 100 koeien. Voor de andere veehouderijen met paarden of koeien blijven dan de afstanden van 100 meter voor de bebouwde kom en 50 meter voor het buitengebied gelden.

Voor de intensieve veehouderijen zoals varkens en pluimveebedrijven is er geen voorstel voor aanpassing van de geurnormen. De standaard wettelijke normen blijven volgens het collegevoorstel gelden: per veehouderij maximaal 2 odour-units voor de bebouwde kom en maximaal 8 odour-units voor het buitengebied.

Wel stelt het college aan de raad voor om een beleidsregel vast te stellen waarin is aangegeven hoe de cumulatieve geurbelasting van alle veehouderijen samen beoordeeld moet worden bij ruimtelijke procedures, zoals een bestemmingsplan voor de bouw van woningen of de vergroting van een bouwblok van een intensieve veehouderij. Zo'n beleidsregel is er nu niet. Uit jurisprudentie en ervaringen van andere gemeenten blijkt het verstandig is zo'n beleidsregel wel vast te stellen.

De beleidsregel bevat normen over de maximaal geurbelasting bij optelling van de geurcirkels van individuele intensieve veehouderijen op één geurgevoelig object of in een te ontwikkelen gebied. Gekozen is voor een norm m.b.t. de cumulatieve geurbelasting van maximaal 5 en 10 oudour-units, respectievelijk voor de bebouwde kom en het buitengebied. Dat zijn dus andere normen dan de normen die gelden voor een afzonderlijke intensieve veehouderij (2 en 8 odour-units).

Mevrouw de Swart vraagt of dat dan alle geurcirkels in de gemeente Overbetuwe zijn. De heer Ullenbroeck legt uit dat bij de toets of er aan de norm wordt voldaan enkel de omliggende bedrijven worden meegenomen die een invloed hebben op dat ene geurgevoelige object. De heer Ullenbroeck legt uit dat deze keuzes zowel hun invloed hebben op de uitbreidingsmogelijkheden van de betreffende agrarische bedrijven maar ook op bijvoorbeeld woningbouwplannen. Mevrouw Scholten noemt het woningbouwplan binnen de invloedssfeer van haar pluimveebedrijf. De heer Ullenbroeck

legt uit dat de geurgebiedsvisie met bijbehorende geurverordening geen wijziging van de individuele geurnormen voor de intensieve veehouderij bevatten en dat met die normen (2 Ou voor de bebouwde kom, ook voor uitbreidingen van de bebouwde kom) dit woningbouwplan niet uitvoerbaar is.

De heer Coenrady benadrukt nogmaals dat hij vindt dat dit alles scherper gesteld mag worden in de betreffende stukken. Voor eenieder, maar zeker ook voor de raadsleden die straks al dan niet zullen instemmen, moet glashelder zijn op welke situaties deze stukken betrekking op hebben en op welke situaties niet. De heer Ullibroeck beaamt dat dit in de stukken die eerder ter inzage hebben gelegen de uitleg blijkbaar te summier of onduidelijk was. Met name de verschillen tussen de individuele normen (2 en 8 Ou) en cumulatieve normen (5 en 10 Ou) hebben blijkbaar voor verwarring gezorgd. In enkele zienswijzen is bezwaar gemaakt tegen een versoepeling van de individuele normen voor de intensieve veehouderijen terwijl voorstel juist is de individuele normen te handhaven en deze aan te vullen met cumulatieve normen.

De heer Middendorp vraagt naar de definitie van dierenverblijf. De heer Ullibroeck legt uit dat dit de ruimtes in de stal zijn waar de dieren ook daadwerkelijk verblijven. De heer Ullibroeck legt verder uit dat bij geurberekeningen altijd wordt gemeten van deze ruimtes tot aan de gevels van de geurgevoelige woningen van derden. En dat bij ruimtelijke procedures bestaande bouwrechten van veehouderijen worden meegenomen. Er wordt dan ook gekeken naar de grens van het agrarisch bouwvlak.

De heer Holleman vraagt of de nieuwe cijfers voor de zogeheten combiwassers zijn meegenomen. De heer Ullibroeck zegt dat dit niet is gebeurd omdat deze pas onlangs werden vastgesteld (in juli 2018; de ontwerp geurverordening en gebiedsvisie is van december 2017) maar dat nog wel even gekeken zal worden of de kaarten hierop aangepast moeten worden. De heer van 't Erve vult aan de meest recente cijfers voor vleeskuikens al wel zijn meegenomen.

De heer Derksen vraagt in hoeverre deze geurgebiedsvisie nog van invloed is op bedrijven die nu net zo hard stinken als vóór 2007. De heer Ullibroeck legt uit dat bedrijven die vóór 2007 al niet aan de norm voldeden, maar hiervoor wel bestaande rechten hadden, ongemoeid blijven. De Wet geurhinder en veehouderij kent geen verplichting voor veehouderijen om aan de huidige normen te voldoen. Die normen spelen pas een rol bij de aanvraag voor een nieuwe milieuvergunning. De heer Holleman vult aan dat dit geheel los staat van de regels voor ammoniak zoals bedoeld in de Natuurbeschermingswet uit 2015.

Mevrouw de Swart vraagt wat er gebeurt als een rundveebedrijf doorgroeit van 80 naar 120 koeien. De heer Ullibroeck zegt dat de geurgebiedsvisie dan wel in dat ene individuele geval zal worden toegepast. De vereiste afstand voor de nieuwe situatie is dan 50 meter (buitengebied) en 100 meter (bebouwde kom). Voor de situatie met 80 koeien is dat nu ook zo, maar volgens het voorstel van het college dan 25 meter (buitengebied) en 50 meter (bebouwde kom). In het laatste voorstel van het college is de vereiste afstand bij 120 koeien 50 meter en 100 meter.

De heer Mulder zegt het sowieso geen goede ontwikkeling te vinden dat de afstanden worden gehalveerd. In de beleving is geur namelijk altijd een groter probleem als je de afstanden verkleint. De heer Holleman zegt in dat geval alle rundveebedrijven te willen adviseren om onmiddellijk een vergunning aan te vragen voor minimaal 101 koeien.

Wethouder van Baal merkt op dat een probleem pas een probleem wordt als er na verruiming ook een afweging is gemaakt. Uitbreiding is geen automatisme. De heer Ullibroeck vult aan dat de gemeenteraad bij elke ruimtelijke procedure deze afwegingsbevoegdheid al heeft. De gemeenteraad heeft dus met de betreffende stukken alleen maar meer keuze maar zal wel steeds opnieuw moeten onderbouwen dat er sprake is van een goed woon- en leefklimaat, zoals bij de bouw van een nieuwe woning. Als de afstanden worden verkleind, betekent dit wel dat een veehouderij met koeien en

paarden er van uit mag gaan dat de vergunning of melding niet wordt geweigerd voor het aspect geur als voldaan wordt aan de vaste afstand.

Mevrouw Scholten vraagt hoe het zit met recreatiegebieden. De heer Ullenbroeck zegt dat deze alleen gebouwen meetellen als een voor geurhinder gevoelig object, als er mensen verblijven in dat gebouw en dat dit ook zo planologisch is toegestaan.

Wethouder van Baal verlaat om 11:00 uur de bijeenkomst. Hij benadrukt nog wel dat bij toepassing van de voorliggende geurgebiedsvisie met bijbehorende geurverordening nooit vergunde rechten zullen worden aangetast noch dat er belangen zullen worden geschaad. Hij dankt de aanwezigen voor hun komst en inbreng.

Mevrouw de Swart vraagt naar de specifieke situatie rondom haar bedrijf. Waarom het gebouw van de burens als geurgevoelig object is aangemerkt? Ze heeft dit niet voor niets in haar zienswijze aangegeven. Hierover is ze al 17 jaar aan het procederen. De heer Ullenbroeck geeft aan dat hij bij het intekenen van de kaarten het adressenbestand van de gemeente heeft gebruikt. Mevrouw de Swart wil dat die stip wordt weggehaald. De heer Ullenbroeck benadrukt dat het wel of niet als geurgevoelig object benoemen geen rechtsgevolgen heeft in het kader van deze geurgebiedsvisie. Niemand kan daar rechten aan ontlenuen. Vervolgens ontstaat er enige discussie.

Tot slot ligt de heer Gloudemans nog kort toe wat het vervolg na deze bijeenkomst is. Er komt een kort concept verslag dat naar alle aanwezigen zal worden toegestuurd. Deze mogen daar nog op reageren. Vervolgens gaan de gecorrigeerde en aangevulde stukken (o.a. extra kaart, dit verslag) opnieuw naar het college. Verschillende aanwezigen vragen wanneer zij alle stukken, dus met name ook de zienswijzen van de anderen, alsmede de ambtelijke reactie daarop, mogen ontvangen. De heer Gloudemans geeft aan dit nog te zullen navragen bij de wethouder. Als het college instemt met het voorstel, en besluit de stukken ter vaststelling door te sturen naar de gemeenteraad, zijn de stukken daarna openbaar.